

Kultur- og debattredaktør Hilde Sandvik
debatt@bt.no – telefon 55 21 46 08 (10.00-11.30)
Redaksjon: Ingvild Sæterstøl, Egil Horne Mikkelsen og Aslaug Eide.

Overdoser og sprøyterom

«Could I have a cup of coffee?».
«Sure».
«OK, thank you, I'll be on my way then».
«Eh, maybe you shouldn't go through there...».
«Why – what are these people doing?».
«They are using drugs. So it's not so pleasant to walk by».
«What? Isn't that illegal?».
«Well – yes, it actually is».
«Then why...why isn't the police doing anything?!»

DENNE SAMTALEN fant sted på forsomerer ved Nygårdsparken. En turist vandret på Nygårdshøyden og møtte oss tilfeldigvis ved vår ukentlige tilstedeværelse med vårt prosjekt Optra og «Helse på hjul». Samtalen summerer opp noe av de motsigelser som gjør arbeid og tiltak i rusfeltet så vanskelig. Nå kommer diskusjonen om sprøyterom opp igjen. Mens det politisk diskuteres hvorvidt dette er et hensiktsmessig tiltak, fortsetter Bergens utendørs selvstyrte sprøyterom å fungere som før. Stort sett er den uten-dørs salgsarena og sprøyterom til enhver tid befolket med 20 - 50 brukere.

DET ER ET PARADOKS at bruk av narkotiske stoffer er illegalt, mens det i praksis er avkriminalisert. Dette kan man mene mye om, men det er slik situasjonen er og har vært i Nygårdsparken i årevis. Når det en gang er slik burde det ikke være en stor politisk sak å tillate brukerne av parken å gjøre det samme som de gjør der ute i mer verdige omgivelser inne. Byråd Onarheim innvender at et sprøyterom kun vil nå en marginal del av brukergruppen samtidig som det koster svært mye å drifte. Dette problemet kan en unngå ved å kalle et slikt sted noe annet enn «sprøyterom». Et sted hvor menneskene kan bli møtt med respekt, hvor det er tilbud om helse- og sosial hjelp m.m.

BETEGNELSEN «SPRØYTE- ROM» dreier oppmerksomheten mot at det er injiserende misbruk som skal tillates og føres tilsyn med, mens andre inntaksmåter og stoffer henvises til de allerede eksisterende russcener som Nygårdsparken. Hvorfor skal man gi en særordning til injiserende rusmiddelbruk, som i seg selv kan påføre kroppen store skader, fremfor andre typer rusmiddelbruk? Et brukersted, ideelt sett døgnåpent, som også tillater et regulert inntak av rusmidler vil ikke løse alle problemer. Men som et deltiltak vil det nok så sikkert føre til færre overdosedødsfall og en større nærhet mellom brukere og hjelpeapparat. Og helt sikkert til større verdighet. Hvordan det gikk med turistene vi møtte? Han snudde og gikk en annen vei da han fikk sett seg om.

ØYVIND KALSÅS

Med tanke på klimautviklingen er det ingen grunn til å juble over et det nye oljefunnet i Nordsjøen.

Gigantfunn av olje og hva så?

STATOIL

Gunnar Kvåle
professor, Senter for
internasjonal helse,
Universitetet i Bergen
Miljøpartiet De Grønne,
5200 Os

BERGENS TIDENDE melder at oljebransjen jubler over det nye gigantfunnet av olje på norsk sokkel. Når det gjelder miljøkonsekvensene, sier Statoils direktør Helge Lund i «Sommeråpent» 17. august at bruk av denne oljen også er bra for miljøet ved at den kan erstatte bruk av kullkraft i Europa. Han nevner derimot ikke at det nye oljefunnet burde kunne føre til at Statoil avslutter sitt eget meget forurensende oljesandprosjekt i Canada. Dette og annen erfaring så langt, viser at det er svært lite som tyder på at nye oljefunn vil erstatte andre, mer forurensende former av fossilt brennstoff.

BREGNINGER FRA Potsdam-instituttet for klimaforskning som viser at mindre enn halvparten av allerede kjente og økonomisk utnyttbare reserver av kull, olje og gass kan brukes om man skal ha en realistisk sjanse til å nå 2- gradersmålet for global temperaturstigning. Selv om all kullproduksjon opphører nå og bruk av ukonvensjonelle kilder som oljesand ikke tillates, vil bruken av de resterende kjente reservene av olje og gass være nok til at 2- gradersmålet overskrides. Som klimaforsker Helge Drange skriver i Bergens Tidende 17. august, vil nyutvinning av tradisjonelle olje- og gassfelt, bruk av oljesand, skifer-gass og andre fossile reserver ikke føre oss nærmere togradersmålet.

NY FORSKNING VISER at selv om

FOREGANGSLAND: Om Norge skal være troverdig som et globalt foregangsland i klimapolitikken, må regjeringen blant annet stoppe Statoil sitt oljesandsprosjekt i Canada og legge ned kulldriften på Svalbard, skriver innsenderen. Bildet er fra Canada.

FOTO: ROAR CHRISTIANSEN

en skulle greie å begrense den globale temperaturstigningen til to grader over førindustrielt nivå, vil dette gi stor risiko for meget alvorlige klimaendringer. Den anerkjente klimaforskeren,

James Hansen, har sammen med mange andre forskere i en ny artikkel skjerpet advarslene til FNs klimapanel fra 2007. Forskerne kaller målet om å stabilisere oppvarmingen til to grader en oppskrift for en katastrofe. En global temperaturstigning på to grader kan føre jorden over mot tilstander som for fem millioner år siden da havet sto

mange meter høyere enn nå på grunn av mindre innlandsis ved polene. I tillegg må vi forvente at naturkatastrofer som den vi i dag er vitne til på Afrikas horn, vil opptre hyppigere og bli enda mer alvorlige.

NORGE, SOM ET RIKT oljeproduserende land, er i en unik posisjon til å gå foran og vise verden at det er mulig å avvikle avhengigheten av fossilt brennstoff. Med en fornuftig forvaltning av oljeformuen vil en nedtrapping og avslutning av norsk oljeproduksjon først etter mange år gi vesentlig mindre inntekter til statsbudsjettet. Hvordan kan vi forvente at et land som

Kina skal begrense sin produksjon av fossilt brennstoff, når vi i rike Norge ikke gjør noe for å begrense vår produksjon?

OM NORGE SKAL VÆRE troverdig som et globalt foregangsland i klimapolitikken, må regjeringen ved første anledning stoppe Statoil sitt oljesandsprosjekt i Canada og legge ned kulldriften på Svalbard. Vi må dessuten verne kystsonen rundt Lofoten, Vesterålen og Senja mot oljeboring, la ressursene av fossilt brennstoff i Arktis ligge urørt og gradvis trappe ned oljeutvinningen fra eksisterende norske felter.

Jo visst er Gud god!

DET ONDES PROBLEM

Richard M Exelby
lektor, Danielsen
Videregående Skole

EN KJØLIG filosofisk utgreiing om det ondes problem må vel være det aller siste folk trenger når de lider etter en tragedie. Det var derfor klokt av biskop Halvor Nordhaug i innlegg i BT 12. 8. å legge vekt på at Gud fortsatt er god, til tross for at det onde skjer. Biskopen ville nok oppmuntre folk til å søke trøst der den virkelig er å finne.

OM BISKOPEN lykkes med salmesitatet «ingen er så trygg i fare», kan selvsagt diskuteres. Det

gjorde han tydeligvis ikke for Eiliv Villands vedkommende, («Biskopen vil forsvare guden sin»), BT 17. august. Villand bruker anledningen til å fremsette en rekke påstander om hvem og hva Gud er og konkluderer at en «allgod, rettvist og allvitende gud som tillet all verdas lidning» kan nok ikke eksistere.

Holdbarheten i Villands angrep og bibeltolkninger kan diskuteres.

LA MEG BEGRENSE mitt svar ved å si at «det ondes problem» er en av de aller første tingene Bibelen går løs på, svaret ligger i skapelsesberetningene. Den første delen sier at Gud skapte en verden som var bare god tvers igjennom, men fullkommenheten var ment å utvikle seg

videre. Mennesker skulle ha en nøkkelrolle i helheten. Vi ble skapt som kjærlige vesener.

DEN NESTE DELEN av fortellingen viser at et stort utvalg av gode muligheter lå foran oss: «av alle trærne i hagen kan du ete fritt». Men det var én ting vi ikke måtte finne på: å skape det onde! Hvis vi gjorde det, ville Guds bidrag fortsatt være godt, men vårt ville være ondt, og vil ville få en verden som var en blanding av godt og av ondt. Derfor heter det «av Kunnskapstreet skal du ikke spise».

VI SKAPTE DET ONDE ved å ødelegge oss selv. Vi snudde ryggen til vår egen kjærlighet, og det aller viktigste fellestrekket mellom Gud og oss gikk derfor tapt. Vi

mistet vår evne til å elske på den måten Gud gjør. Da ble vi dypest sett egoistiske i stedet, og på grunn av vår nøkkelrolle fikk dette konsekvenser for hele verden rundt oss.

MEN GUD ELSKER oss fortsatt, og det setter rammer rundt hva Han gjør med den nye tilstanden. Han kan ikke bare «fjerne det onde» – for da må Han utrydde oss! Ikke at Gud har mistet styringen med verden, derfor er onde gjerninger fortsatt under Hans kontroll, men Gud styrer det på samme måte som en sjakkspiller utnytter motpartens trekk til egen fordel. Der er ikke slikt at Gud selv flytter på brikkene.